

ບົດທີ 13

ເດັກຕາບອດກໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊຸມຊົນ

ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ເຫັນບໍ່ແຈ້ງດີກໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊຸມຊົນ ຄືກັນກັບເດັກທົ່ວໄປ. ແຕ່ວ່າເດັກຕາບອດ ປົກກະຕິມັກເກັບຕົວຢູ່ບ້ານ. ຫາຍາກທີ່ຈະເຫັນພວກເຂົາອອກມາ ຂ້າງນອກ, ຍ່າງຫຼິ້ນ ແລະ ຊ່ວຍວຽກຄອບຄົວ. ເດັກເຫຼົ່ານີ້ມີໂອກາດໜ້ອຍໃນການພົບປະສັງສັນກັບຄົນອື່ນ ແລະ ຄົນອື່ນກໍ່ບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ຈັກເຂົາເຈົ້າຄືກັນ. ຜູ້ຄົນອາດຈະຄິດວ່າເດັກຕາບອດບໍ່ຮູ້ຈັກເຮັດວຽກ. ເມື່ອເດັກຕາບອດເຂົ້າໄປໃນຊຸມຊົນ, ຜູ້ຄົນບໍ່ຮູ້ຊື່ເວົ້າແນວໃດ ຫຼື ເຮັດທ່າທີແບບໃດກັບເຂົາເຈົ້າ.

ພໍ່ແມ່ກໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍໃນການຊ່ວຍເຫຼືອລູກໃຫ້ກາຍເປັນສະມາຊິກທີ່ທ້າວທັນຂອງຊຸມຊົນ. ເວລາໄປໃສ່ກໍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້ານັ້ນເອົາລູກໄປນຳ ເຊັ່ນວ່າ ໄປເອົານ້ຳ, ໄປເອົາຟືນ, ໄປຕະຫຼາດ, ໄປໂຮງຮຽນ, ໄປວັດ, ກອງປະຊຸມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ເຫດການອື່ນໆ. ເວລາເດີນທາງໄປນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າອະທິບາຍ ໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນ ພ້ອມດຽວກັນກໍ່ຕ້ອງກະຕຸ້ນໃຫ້ລູກຟັງສຽງ, ສຳຜັດ ແລະ ດົມກິ່ນ. ເຈົ້າຕ້ອງແນະນຳລູກໃຫ້ຄົນ ແລະ ສັດ ທີ່ພົບນັ້ນໃຫ້ຮູ້ຈັກໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ສອນໃຫ້ລູກຮູ້ຈັກທັກທາຍສະບາຍດີກັບຜູ້ຄົນ.

ວິທີທີ່ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນສາມາດຊ່ວຍເດັກຕາບອດ

ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນສາມາດຮຽນຮູ້ວິທີຊ່ວຍເຫຼືອເດັກຕາບອດໄດ້, ເນື່ອງຈາກວ່າ ເດັກທີ່ຕາບອດ ເປັນເດັກມີຄວາມຫ້າວຫັນກວ່າເດັກນ້ອຍທົ່ວໄປ. ແຕ່ວ່າລາວກໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຊ່ວຍເປັນພິເສດໃນການຮູ້ຈັກກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ຊອກຫາທາງ. ຜູ້ຄົນອາດຈະຮູ້ສຶກບໍ່ຄ່ອຍສະດວກໃນການປະຕິບັດຕົວກັບລູກຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະອະທິບາຍວິທີປະຕິບັດຕົວໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້.

▶ ຊ່ວຍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນປະຕິບັດຕົວຕໍ່ກັບລູກເຈົ້າ

ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໂອ້ລົມກັບລູກເຈົ້າ ເມື່ອພົບກັບລາວ. ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແນະນຳຕົວເອງ ແລະ ເອີ້ນຊື່ລາວ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ວ່າ ຜູ້ໃດເວົ້າກັບລາວ. ອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວໂດຍກົງດີກວ່າຈະຖາມຄົນອື່ນ.

ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຊ່ວຍລູກເຈົ້າຊອກຫາສິ່ງຂອງທີ່ລາວຕ້ອງການ. ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນສາມາດຮຽນຮູ້ວິທີບອກທິດທາງ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເດັກສາມາດຊອກຫາສິ່ງຂອງທີ່ລາວຕ້ອງການດ້ວຍຕົວເອງ.(ໜ້າທີ 111-113)

ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຕອບຄຳຖາມຂອງເດັກ ແລະ ອະທິບາຍສິ່ງຕ່າງໆໃຫ້ລາວຟັງ. ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນກໍ່ຢາກຮູ້ຈັກກັບລູກເຈົ້າ, ພວກເຂົາກໍ່ຈະເລີ່ມເຂົ້າໃຈວ່າລາວສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຄິດ!

ວິທີທີ່ເດັກນ້ອຍຄົນອື່ນໆ ສາມາດຊ່ວຍເດັກຕາບອດໄດ້

ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ຕາດີມັກໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງກັບເດັກທີ່ຕາບໍ່ເຫັນແຈ້ງ. ໂດຍການທີ່ພວກເຂົາມັກເວົ້າອອກເອົາ, ຫົວຂວັນ, ການຮຽນແບບ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ບາດເຈັບ. ແຕ່ຢ່າງໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຂົາມັກບໍ່ໃຫ້ເດັກທີ່ຕາບໍ່ເຫັນແຈ້ງເຂົ້າຮ່ວມໃນການຫຼິ້ນ ຫຼື ເຮັດກິດຈະກຳ.

► ຊ່ວຍໃຫ້ເດັກຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນຕາບອດນັ້ນເປັນແນວໃດ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເດັກມັກສະແດງອອກໃນທ່າທີ່ຮຸນແຮງ ເພາະວ່າພວກເຂົາຍ້ານໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ. ຖ້າຫາກພວກເຂົາບັບຄວາມເຂົ້າໃຈແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອນໄດ້. ມີເກມຈຳນວນໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ເດັກເຂົ້າໃຈເດັກຕາບອດ.

ເກມ: ການເບິ່ງເຫັນແບບມົວໆ.

ໃຫ້ເດັກຊອກຫາສິ່ງຂອງແຕ່ໃຫ້ເບິ່ງແບບເຫັນບໍ່ແຈ້ງດ້ວຍການ:

ໃສ່ແວ່ນຕາທີ່ໜາໆ ຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫຼື ແວ່ນຕາກັນແດດ.

ເອົາເຈ້ຍບາງໆ, ແພບາງ ຫຼື ເອົາວັດຖຸໃດກໍ່ໄດ້ ທີ່ໃຫ້ເຫັນພຽງແຕ່ໜ້ອຍດຽວປິດຕາ.

ຖ້າຈະເບິ່ງຕົວໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ ຂອຍຕ້ອງເອົາເຂົ້າໃກ້. ແຕ່ພວກມັນກໍ່ຍັງບໍ່ເຫັນ!

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເດັກພະຍາຍາມເບິ່ງວັດຖຸໂຕທີ່ມີລາຍລະອຽດນ້ອຍໆ ເຊັ່ນ: ລວດລາຍນຳເຈ້ຍ ຫຼື ຕົວອັກສອນທີ່ຢູ່ຕາມສະຫຼາກກະປ່ອງ. ຖາມຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເດັກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າພະຍາຍາມເບິ່ງ. ໄລຍະໃກ້ບານໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງເຫັນແຈ້ງ?

ເກມ: ການນຳທາງເດັກຕາບອດ

ໃຫ້ເດັກຫຼິ້ນເປັນຄູ່. ມັດຜ້າແພໃສ່ຕາເດັກຄົນໜຶ່ງບໍ່ໃຫ້ເຫັນ ຫຍັງເລີຍ. ປ່ອຍໃຫ້ເດັກອີກຄົນໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ພາຢ່າງ. ປ່ອຍ ໃຫ້ເດັກຕາບໍ່ເຫັນຮຸ່ງສຳຜັດສິ່ງຕ່າງໆເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ ສຶກ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ລາວເຄື່ອນທີ່ຢ່າງປອດໄພ.

ຫຼັງຈາກຫຼິ້ນເກມແລ້ວ ແນະນຳໃຫ້ເດັກສົນທະນາ ກັນດ້ວຍຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້:

- ຖ້າຫາກຕາບໍ່ເຫັນຮຸ່ງ ມັນມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ?
- ເຈົ້າຢ້ານບໍ່?
- ຜູ້ນຳທາງຂອງເຈົ້າຊ່ວຍຫຍັງເຈົ້າໄດ້ບໍ່ ຫຼືບໍ່ຊ່ວຍຫຍັງ?
- ມີຫຍັງທີ່ລາວເຮັດໄດ້ດີກວ່າ?
- ເຈົ້າເຊື່ອໃຈຄົນນຳທາງຂອງເຈົ້າບໍ່?

ເກມ: ການສຳຜັດກັບໝູ່ເພື່ອນ

ມັດຜ້າແພໃສ່ຕາເດັກຄົນໜຶ່ງບໍ່ໃຫ້ເຫັນຫຍັງເລີຍ. ຫຼັງ ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ລາວພະຍາຍາມຈຳແນກໝູ່ດ້ວຍຄວາມ ຮູ້ສຶກຂອງພວກເຂົາ. ຫຼືໃຫ້ລາວພະຍາຍາມຈຳແນກ ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍ່ມາລົມກັນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ ພວກເຂົາເບິ່ງບໍ່ເຫັນ.

ເກມ: ນັ້ນແມ່ນກິນຫຍັງ?

ມັດຜ້າແພໃສ່ຕາເດັກໝົດທຸກຄົນຢູ່ໃນກຸ່ມ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຫັນຫຍັງ. ຫຼັງຈາກ ນັ້ນ ເອົາສິ່ງຂອງທີ່ມີກິ່ນແຮງ ຢ່າງເຊັ່ນ: ເປືອກໝາກກ້ຽງ, ໃບຊາ, ໝາກກາເຟ, ໝາກ ກ້ວຍ ຫຼື ພືດຜັກໃນທ້ອງຖິ່ນມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າ ເດັກ. ຖ້າເຮັດແນວນີ້ແລ້ວ ເດັກກໍ່ສາມາດໄຈ້ ແຍກສິ່ງຂອງດ້ວຍການດົມກິ່ນ.

ຫຼັງຈາກທີ່ຫຼິ້ນເກມເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ອະທິບາຍເຫດຜົນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງ ເພື່ອເຂົ້າໃຈຄົນ ຕາບອດນັ້ນເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ພວກເຂົາໃຊ້ຄວາມຮູ້ສຶກເພື່ອສຳຜັດ, ດົມກິ່ນ ແລະ ຊົມລົດຊາດ.

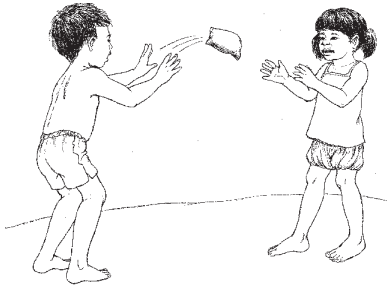
► ຊ່ວຍເດັກທີ່ຕາດີ ແລະ ເດັກທີ່ຕາບໍ່ເຫັນແຈ້ງໃນການຫຼິ້ນເກມ

ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ເດັກນ້ອຍທົ່ວໄປອາດຈະບໍ່ຄິດວ່າ ເດັກທີ່ຕາບໍ່ເຫັນແຈ້ງນັ້ນສາມາດຫຼິ້ນເກມນຳພວກເຂົາໄດ້ ເພາະວ່າເດັກດັ່ງກ່າວນັ້ນມີໂອກາດໄດ້ຫຼິ້ນເກມໜ້ອຍກວ່າ. ຕົວຢ່າງ:

ເມື່ອນາງໄດ້ຍິນສຽງໝາກບານ, ລີ້ນ້າ ກໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມຫຼິ້ນເກມກັບໝູ່ໄດ້.

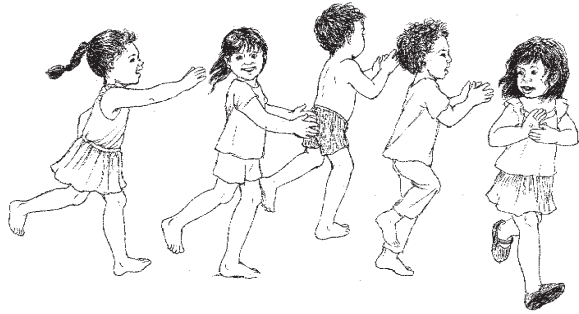
ຄຳແນະນຳສຳລັບເດັກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນແຈ້ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ໃນການຫຼິ້ນເກມໂຍນໝາກບານ ເຮົາສາມາດເອົາຖົງໃສ່ໝາກຖົງ ຫຼື ເຂົ້າ ເພື່ອໃຊ້ແທນໝາກບານ. ເມື່ອໂຍນຖົງ ແລະ ເວລາຕົກລົງພື້ນ. ຫຼື ການຫຼິ້ນໄລ່ຈັບຖົງຕາມພື້ນມັນກໍ່ຈະເກີດສຽງ. ດັ່ງນັ້ນ ເດັກກໍ່ຈະໄດ້ຍິນສຽງໝາກບານ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດໄປເກັບມັນໄດ້.

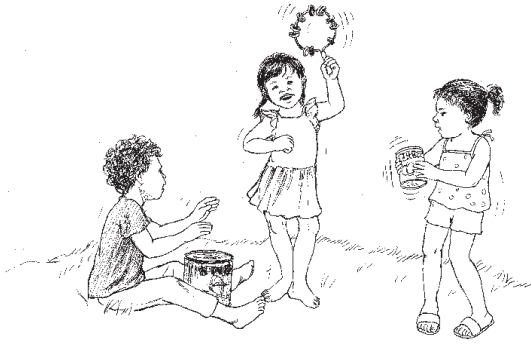
ຖ້າຫາກວ່າເດັກສາມາດເຫັນສີແຈ້ງກໍ່ໃຫ້ໃຊ້ແພສີແຈ້ງເພື່ອເຮັດຖົງ.

ເດັກທີ່ຕາບໍ່ເຫັນແຈ້ງນັ້ນສາມາດຫຼິ້ນເກມໄລ່ຕ້ອຍກັບເດັກທີ່ວ່າໄປໄດ້ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຕົບມື, ເປົ່າໝາກວິດ ຫຼື ມັດສິ່ງຂອງທີ່ມີສຽງໃສ່ແຕ່ລະຄົນ.

ເດັກທີ່ຕາບໍ່ເຫັນແຈ້ງນັ້ນສາມາດຮຽນຫຼິ້ນເກມເຕັ້ນເຊືອກໄດ້ ຖ້າຫາກມັດໝາກກະດິງໃສ່ເຊືອກ ເພື່ອໃຫ້ເກີດສຽງ.

ເດັກນ້ອຍສາມາດໃຊ້ກະບ່ອງເພື່ອ ເຮັດເປັນກອງ, ເອົາກ້ອນຫີນໃສ່ກະບ່ອງ ເພື່ອເຮັດເກີດສຽງ ຫຼື ແຜ່ນໂລຫະຜາເປີດກະບ່ອງມັດໃສ່ເຫຼັກລວດ ເພື່ອເຮັດເກີດສຽງດິນຕີຂະນິດຕ່າງໆ.(ເບິ່ງໜ້າ 185)

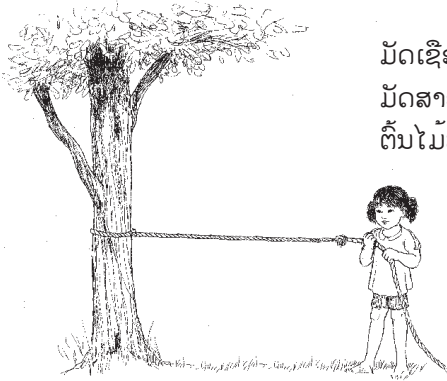

ການແຕ້ມຮູບພາບໃສ່ຂີ້ຊາຍປຽກ
ຫຼືຂີ້ຕົມ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເດັກສະແດງ
ຄວາມຮູ້ສຶກລົງໃສ່ຮູບແຕ້ມ.

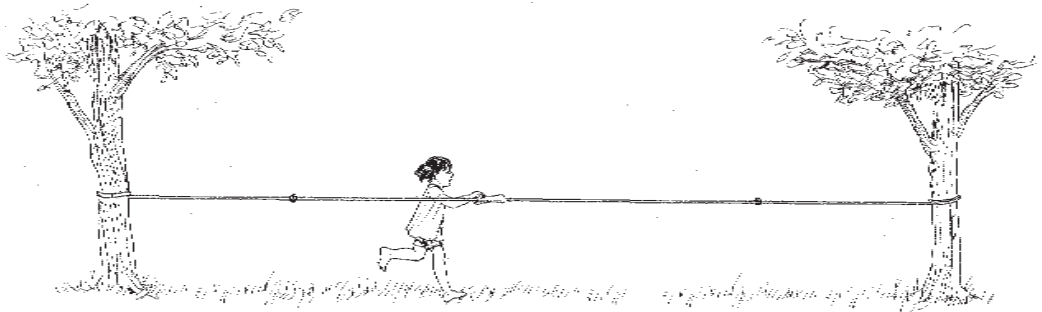
ເດັກທີ່ຕາບໍ່ເຫັນແຈ້ງນັ້ນສາມາດແລ່ນແຂ່ງກັນໄດ້ ດ້ວຍການໃຊ້ເຊືອກມັດໃສ່ຕົ້ນໄມ້ທັງ
ສອງສົ້ນ ເຊັ່ນ:

ມັດເຊືອກສົ້ນໜຶ່ງໃສ່ຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ມັດສາຍເຊືອກໃຫ້ເປັນຂອດໃຫຍ່ ເຊິ່ງຫ່າງຈາກ
ຕົ້ນໄມ້ໜຶ່ງຫາສອງແມັດ.

ເອົາໄມ້ບ້ອງໜຶ່ງເຊິ່ງມີຮູ ເຊັ່ນ ໄມ້ໄຜ່ ໄປສອດ
ໃສ່ສົ້ນສາຍ ເຊືອກອີກສົ້ນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ທັນໄດ້
ຂອດ.

ມັດສາຍເຊືອກອີກສົ້ນໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຂອດໃຫຍ່ ເຊິ່ງຫ່າງຈາກຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນທີສອງ ໜຶ່ງຫາສອງແມັດ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມັດສາຍເຊືອກໃສ່ຕົ້ນໄມ້. ຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າ ທີ່ໄມ້ບໍ່ສາມາດຜ່ານຂອດສາຍເຊືອກ.

ຢາກໃຫ້ຖາມເດັກຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງເຈົ້າວ່າ ມີຂໍ້ຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມບໍ່? ມີໃຜແດ່ທີ່ມີແນວຄວາມ
ຄິດດີໃນການໃຫ້ເດັກທີ່ບໍ່ເຫັນແຈ້ງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼິ້ນເກມ?

ໂຄງການຊຸມຊົນ

ການສ້າງສະໜາມເດັກຫຼິ້ນແມ່ນກິດຈະກຳໜຶ່ງທີ່ສາມາດຊ່ວຍເດັກ ແລະ ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນໃຫ້ຮຽນຮູ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ. ການເຮັດບ່ອນສຳລັບເດັກຫຼິ້ນແມ່ນເຮັດແບບທຳມະດາ. ສະນັ້ນ ເດັກທີ່ຕາບໍ່ເຫັນແຈ້ງຈະບໍ່ຮູ້ສຶກຖືກປະລະ. ຄວາມຄິດແນະນຳໃນທີ່ນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍໝົດທຸກຄົນໃນຊຸມຊົນຈະມີຄວາມມ່ວນຊື່ນ.

ການສ້າງສະໜາມເດັກຫຼິ້ນ

ການສ້າງສະໜາມເດັກຫຼິ້ນໃຫ້ເໝາະສົມນຳໃຊ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ, ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງລາຄາຖືກ ແລະ ໂຄງສ້າງແບບທຳມະດາ. ສະໜາມເດັກຫຼິ້ນແມ່ນເຮັດໃຫ້ເດັກ ແລະ ພໍ່ແມ່ໄດ້ມີໂອກາດຫຼິ້ນສິ່ງຕ່າງໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເຮັດສິ່ງນີ້ກໍ່ເພື່ອລູກຂອງເຈົ້າ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າກໍ່ສາມາດສ້າງຢູ່ທີ່ບ້ານໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຖ້າເສຍ ກໍ່ບໍ່ລາຄາແພງ. ສຳລັບເຫດຜົນນີ້ ເຮົາອາດຈະສ້າງດ້ວຍເສົາໄມ້, ຢາງຕີນລົດເກົ່າ ແລະ ວັດສະດຸທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ມາໃຊ້ສ້າງເປັນສະໜາມເດັກຫຼິ້ນ, ມັນຍັງໃຊ້ໄດ້ດີກວ່າສະໜາມເດັກຫຼິ້ນທີ່ມີເຄື່ອງຫຼິ້ນທີ່ມີສີສັນ, ລາຄາແພງ ງົບປະມານໃນການກໍ່ສ້າງລາຄາແພງ.

ສະໜາມເດັກຫຼິ້ນເພື່ອພົດທຸກຄົນ

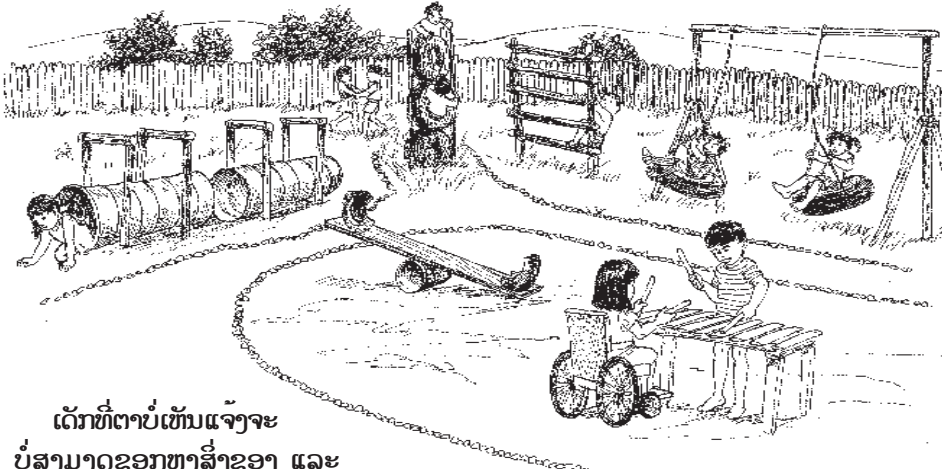
ເມືອງລິບາຣາຕ້າ ເປັນເມືອງໜຶ່ງທີ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກຢູ່ປະເທດໂບລີເວຍ. ເພາະວ່າຖະໜົນບໍ່ດີ, ຖ້າຂີ່ລົດຈາກຕົວເມືອງທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດກັບເມືອງລິບາຣາຕ້າ ແມ່ນໃຊ້ເວລາ 30 ຊົ່ວໂມງ. ມັນເປັນເມືອງທີ່ມີຄວາມທຸກຍາກ. ບໍ່ມີລະບົບນໍ້າ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ເມືອງລິບາຣາຕ້າ ບໍ່ມີໄຟຟ້າໃຊ້. ກຸ່ມພໍ່ແມ່ຂອງເດັກພິການກໍ່ໄດ້ມີກອງປະຊຸມທຸກໆສອງອາທິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ຄົ້ນພົບວ່າ ພວກເຂົານັ້ນກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມຊໍານິຊໍານານເລື່ອງຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກເຂົາເຈົ້າ.

ເພາະວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ເລື່ອງຄົນພິການຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງການໃຫ້ເດັກພິການໃນຊຸມຊົນໄດ້ຮັບການສຶກສາ. ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕັດສິນໃຈສ້າງສະໜາມເດັກຫຼິ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເດັກພິການ ແລະ ເດັກປົກກະຕິໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍຜ່ານການຫຼິ້ນຮ່ວມກັນ.

ກຸ່ມພໍ່ແມ່ຜູ້ມີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມກຸ່ມທຳອິດ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການເຂົ້າເຮັດວຽກພຽງແຕ່ວັນອາທິດເປັນເວລາຢູ່ສາມມື້, ພວກເຂົາກໍ່ຍັງໄດ້ດຳເນີນຂະຫຍາຍແນວຄວາມຄິດເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງການສ້າງສະໜາມເດັກຫຼິ້ນກາຍເປັນໂຄງການທີ່ໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ. ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດທຸລະກິດ ແລະ ເຮັດນາ ເຮັດສວນ ເພື່ອຊອກຫາເງິນບໍລິຈາກ, ກ້ອນດິນຈີ່, ເຫຼັກຕະປູ, ໄມ້ ແລະ ຕົ້ນໄມ້. ເມື່ອສຳເລັດການກໍ່ສ້າງສະໜາມເດັກຫຼິ້ນແລ້ວ ພວກມັນປະກອບມີຮົ່ວ, ຕັ້ງແປ້ນມ້າ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງຫຼິ້ນທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຢາງລົດເກົ່າ.

ເດັກຈະມ່ວນຊື່ນໃນການຄານລອດທໍ່ກະຕັງຫຼື ກອງເກົ່າ. ເດັກຕາບອດຈະມ່ວນຊື່ນໃນການຮ້ອງສຽງກ້ອງຢູ່ໃນທໍ່.

ພະຍາຍາມໃຫ້ມີໂອ້ນຊາຫຼາຍຊະນິດ ແຕກຕ່າງກັນ. ເຮັດໂອ້ນຊາສາຍເຊືອກຕ່ຳລົງແດ່ ເພື່ອໃຫ້ເດັກສາມາດຂຶ້ນໂອ້ນຊາດ້ວຍຕົວເຂົາເຈົ້າເອງ.

ເດັກທີ່ຕາບໍ່ເຫັນແຈ້ງຈະບໍ່ສາມາດຊອກຫາສິ່ງຂອງ ແລະ ໃຊ້ເຄື່ອງຫຼິ້ນໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ຫາສີ່ຫໍ່ເປັນສີ່ແຈ້ງ. ເດັກຕາບອດບໍ່ສາມາດຊອກຫາທາງໄດ້ ຖ້າຫາກທາງບໍ່ມີຂອບ. ພວກເຂົາຈະໄຈ້ແຍກບ່ອນຫຼິ້ນໄດ້ ຖ້າຫາກບ່ອນຫຼິ້ນບາງບ່ອນມີຫຍ້າ ແລະ ບາງບ່ອນບໍ່ມີຫຍ້າ

ເດັກນ້ອຍມັກຕີ ຫຼື ທຸບສິ່ງຂອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດສຽງດັງ. ໂດຍສະເພາະເດັກຕາບອດຈະມັກເຄື່ອງຫຼິ້ນປະເພດນີ້ຫຼາຍ.

ຄໍາແນະນຳກ່ຽວກັບສະໜາມເດັກຫຼິ້ນ

- ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສານຳກັນ. ສະໜາມເດັກຫຼິ້ນຕ້ອງສະອາດ ແລະ ມີການສ້ອມແປງເປັນປະຈຳ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນ ຕ້ອງມີແຜນການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຄັກແນ່.
- ຮັກສາສະໜາມເດັກຫຼິ້ນແບບທຳມະດາ ແລະ ກໍ່ສ້າງດ້ວຍວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຢູ່ຕາມທ້ອງ ຖິ່ນ, ລາຄາຖືກ. ປະຊາຊົນສາມາດຮຽນແບບແນວຄວາມຄິດໂຕນີ້ກໍ່ໄດ້ ເພື່ອໄປສ້າງ ອຸປະກອນໃຫ້ລູກຂອງພວກເຂົາຢູ່ບ້ານ.
- ສຳລັບເສົາທີ່ໃຊ້ຝັງລົງດິນນັ້ນ ໃຫ້ໃຊ້ໄມ້ທີ່ທົນທານຕໍ່ກັບການໂດກໄວ. ກ່ອນຈະ ເອົາເສົາລົງດິນໃຫ້ທານ້ຳມັນເຄື່ອງ(ລົດ)ເກົ່າ, ນ້ຳມັນກັນແມງໄມ້ ແລະ ນ້ຳມັນກັນ ເຊື້ອລາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນທົນທານ.
- ໃຊ້ເຊືອກ ຫຼື ໂສ້ ເພື່ອມັດຊິງຊ້າ. ສາຍເຊືອກລາຄາຖືກ ແຕ່ວ່າບໍ່ຂາດໄວ. ສາຍເຊືອກ ປາລັດສະຕິກ ຫຼື ນິລົງ ຖືກຝົນຈະບໍ່ເປື້ອຍ ແຕ່ຖືກແດດຜັດໂດກ ແລະ ຂາດງ່າຍ.
- ກວດກາເບິ່ງເສົາ ແລະ ສາຍເຊືອກເປັນປະຈຳ ດ້ວຍການໃຫ້ຄົນທີ່ມີນ້ຳໜັກຫຼາຍ ຄົນຂຶ້ນມັນພ້ອມກັນ. ເມື່ອພວກມັນໂດກກໍ່ໃຫ້ປ່ຽນອອກ.
- ຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າ ເດັກນ້ອຍນັ້ນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາສະໜາມເດັກຫຼິ້ນ. ວຽກສ່ວນໃຫຍ່ຈະສຳເລັດໄດ້ດ້ວຍເດັກທີ່ມີຜູ້ ໃຫຍ່ຄອຍຊ່ວຍນຳພາພວກເຂົາ.